

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 15.107 van 22 augustus 2008
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Irakese nationaliteit te zijn, op 19 mei 2008 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 april 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikkingen van 1 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat J. MOSSELMANS en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X en X, die verklaren van Irakese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het rijk binnengekomen op 26 juni 2007 en hebben zich dezelfde dag vluchteling verklaard op 26 juni 2007.

Op 19 juli 2007 werd het dossier van verzoekers overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Twee vragenlijsten werden ingevuld en ondertekend op 17 juli 2007.

3. Verzoekers werden op 12 februari 2008 en op 21 maart 2008 op het Commissariaat-generaal gehoord. Op 28 april 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen twee beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 30 april 2008 aangetekend verzonden. _

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, eerste onderdeel, afgeleid uit de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, de artikelen 48/3 en 48/4, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur waaronder het zorgvuldigheids-, proportionaliteits- en het redelijkheidsbeginsel, voeren verzoekers aan dat zij over de relevante bijzonderheden van het asielrelaas een plausibel en coherent verhaal weergeven zoals blijkt uit de gehoorverslagen. Verzoekers wijzen op een aantal elementen die de kern van het vluchtrelaas uitmaken en zij betogen dat deze essentiële elementen kennelijk niet in aanmerking werden genomen en de vermeende tegenstrijdige verklaringen slechts een “aantal elementen” betreffen. Verzoekers stellen dat het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel wordt geschonden omdat de bestreden beslissingen genomen zijn op basis van een “aantal elementen”. Tot slot ondernemen zij in het eerste onderdeel nog een poging om de tegenstrijdige verklaringen te weerleggen of te verklaren. In een tweede onderdeel voeren verzoekers aan dat zij noch uit de motivering, noch uit de elementen van het administratief dossier kunnen afleiden waarom de subsidiaire beschermingsstatus hen werd geweigerd en de bestreden beslissing lijkt aan te geven dat aangezien zij niet in aanmerking komen voor het vluchtelingenstatuut, zij evenmin in aanmerking komen voor de subsidiaire bescherming, wat een schending uitmaakt van de formele motivering. Zij wijzen erop dat zij aannemelijk hebben gemaakt afkomstig te zijn van Centraal-Irak (Bagdad) vermits verzoeker een duidelijk beeld kon geven van de regio Dora en van de belangrijke gebeurtenissen/incidenten en ook verzoekster de incidenten in Dora kon toelichten en gedetailleerd de grondstofprijzen kon weergeven. Verzoekers wijzen erop dat zij hun originele huwelijksakte kunnen voorleggen, een kopie van een identiteitskaart, het bewijs van nationaliteit en een origineel diploma van verzoekster kunnen voorleggen en het loutere motief dat deze documenten gemakkelijk vervalst kunnen worden niet volstaat om helemaal geen rekening te houden met deze stukken. Met betrekking tot de vervalste identiteitskaart van verzoeker voeren zij aan dat het voorleggen van niet-echte of niet juist afgegeven documenten niet betekent dat de inhoud niet overeenkomt met de werkelijkheid zoals in het antwoorddocument wordt gesteld. Zij betogen dat indien het Commissariaat-generaal het registratienummer zou hebben nagegaan dit de identiteit van verzoeker zou hebben bevestigd. Bij het verzoekschrift voegen verzoekers een onvertaalde kopie van het rijbewijs van verzoeker waaruit nogmaals moet blijken dat verzoeker afkomstig is uit Bagdad. Verzoekers besluiten dat aangezien zij afkomstig zijn uit Bagdad en gelet op de absolute chaos in Irak er geen beletsel is om overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen. In meest ondergeschikte orde vragen verzoekers de bestreden beslissingen te vernietigen voor bijkomend onderzoek omtrent hun afkomst.
2. Blijkens de verklaringen is verzoeker afkomstig uit Bagdad (Centraal-Irak) en verzoekster uit Diwaniyah (provincie Qadissiya Centraal-Irak)). Zij huwden op 25 september 2005 in Diwaniyah waarna verzoekster ging samenwonen met haar echtgenoot in Bagdad, meer bepaald in de wijk Dora (Karkh). Verzoeker was vrachtwagenchauffeur en begin maart 2007 werd hij door gemaskerde onbekenden ontvoerd. Telefonisch werd van verzoekster 30.000 dollar geëist voor de vrijlating van haar echtgenoot. Verzoekster zou meteen contact opgenomen hebben met een oom die de betaling van het losgeld zou regelen. Uiteindelijk werd overeengekomen om een

losgeld te betalen van 10.000 dollar. Op 20 maart 2007 werd verzoeker vrijgelaten en bleef hij een aantal dagen thuis om te recupereren van de mishandelingen die hij had ondergaan tijdens zijn opsluiting. Na een achttal dagen ontvingen verzoekers een dreigbrief waarin vermeld stond dat het resterende bedrag moest betaald worden. Verzoeker werd een aantal keren gebeld op zijn GSM en het huis werd bij nacht een aantal keren beschoten. Na deze incidenten verlieten verzoekers Bagdad en vluchtten zij samen met verzoekers moeder naar Diwaniyah. Op 15 mei 2007 vertrokken verzoekers naar Syrië en reisden zij legaal met het vliegtuig naar Istanbul waarna zij per vrachtwagen naar België reisden.

3. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (R.v.St., X, nr. 43.027, 19 mei 1993) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (R.v.St., X, nr. 173.197, 5 juli 2007). De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.
4. De Raad beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling, of het al dan niet toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.
5. Het bewijs van identiteit en nationaliteit is een essentieel element in elke procedure en de kandidaat-vluchteling moet de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voorleggen en bij gebrek aan documenten die zijn identiteit kunnen staven dient hij/zij een plausibele verklaring te geven. Verzoeker legt als bewijs van zijn identiteit en zijn nationaliteit een identiteitskaart neer, een kleurenkopie van een rijbewijs, gevoegd bij het verzoekschrift, en een originele huwelijksakte waaruit blijkt dat hij op 25 september 2005 huwde met verzoekster. Met betrekking tot de bij het verzoekschrift gevoegde kopie van het rijbewijs van verzoeker dient te worden vastgesteld dat geen eensluidende vertaling werd ingediend van het voorgelegde stuk zodat overeenkomstig artikel 8 van het koninklijk besluit houdende de rechtspleging van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 het document niet in overweging kan worden genomen. Daarenboven hecht de Raad geen waarde aan kopieën van documenten vermits deze door het nodige knip- en plakwerk gemakkelijk

te vervalsen zijn. Dit klemmt des te meer nu blijkt dat op dit rijbewijs dezelfde foto staat als op de (valse) identiteitskaart en dit rijbewijs ook in 2007 werd uitgegeven, net voor het beweerde vertrek uit Irak, terwijl verzoeker verklaarde chauffeur te zijn van beroep, en derhalve in het bezit moet zijn geweest van een oud rijbewijs dat niet wordt voorgelegd. Verder is het onbetwistbaar dat de identiteitskaart die verzoeker indient een vals document is zoals blijkt uit het onderzoek van de federale politie. De Raad merkt ook op dat verzoeker geen nationaliteitsbewijs voorlegt en daarover tijdens de verschillende gehoren bij het Commissariaat-generaal incoherente verklaringen aflegt. Zo stelt verzoeker tijdens het gehoor van 12 februari 2008 op de vraag waar zijn bewijs van nationaliteit is *“Ik heb het nooit gevraagd, ik heb het nooit nodig gehad. Ik had er een oude, maar ik heb het niet vernieuwd, mss is de kopie er nog, ik kan vragen het nog op te sturen”* (p. 2) terwijl hij tijdens het gehoor van 22 maart 2008 verklaarde dat hij om zijn nieuwe identiteitskaart te verkrijgen zijn bewijs van nationaliteit moest meebrengen (p. 2). Overigens verklaarde verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij in het bezit is van een nationaliteitsbewijs dat hij achterliet in Irak (punt 21 van de verklaring bij DVZ). Volledigheidshalve merkt de Raad op dat in principe iedere Irakees vanaf de leeftijd van 18 jaar in het bezit moet zijn van een nationaliteitsbewijs en dat dergelijk document bij verschillende handelingen, waaronder een huwelijk moet worden voorgelegd. Waar verzoekers betogen dat indien het Commissariaat-generaal het registratienummer zou hebben nagegaan van de valse identiteitskaart dit de identiteit van verzoeker zou hebben bevestigd wijst de Raad er nogmaals op dat de bewijslast in de eerste plaats rust bij de betrokkene en hij niet anders kan vaststellen dan dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot. Bijgevolg kan de Raad ook niet vaststellen dat de persoon vermeld op de huwelijksakte verzoeker is. Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat uit informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en gevoegd bij het administratief dossier blijkt dat de bewijswaarde van documenten uit Irak relatief is aangezien deze zowel in Irak als daarbuiten gemakkelijk op illegale wijze verkrijgbaar zijn. De vaststelling in de informatie dat het voorleggen van niet-echte of niet juist afgegeven documenten ook niet hoeft te betekenen dat de inhoud niet overeenkomt met de werkelijkheid verandert niets aan de vaststelling dat verzoeker zijn identiteit en nationaliteit niet aantoot. Verder blijkt dat verzoeker twee keer werd ondervraagd over de regio waar hij beweert te zijn geboren en getogen en dat daaruit blijkt dat hij aannemelijk maakt dat hij de stad Bagdad kent. Doch uit deze laatste vaststelling kan niet zonder meer worden afgeleid dat verzoeker Irakees is en samen met zijn echtgenote na hun huwelijk in 2005, voor zover dit al op enige waarheid berust, in Bagdad heeft gewoond.

6. Met betrekking tot de recente gebeurtenissen (2006-2007) in Bagdad en zijn wijk Dora stelt verzoeker tijdens het gehoor van 12 februari 2008 het volgende: *“Zijn er nog recente incidenten in Dora die je je herinnert? Er zijn er velen, vele aanslagen? Er is een bom geweest die alle ramen deed exploderen. (...) Ongeveer twee maanden voor ons vertrek. (...) Hoeveel slachtoffers ongeveer? Een dochter en een jongen die gewond waren – dus enkel gewonden? Ik weet het niet zeker, ik heb het enkel gehoord: ik zag iemand gewond liggen, maar weet niet of later mensen zijn gestorven, ik weet het niet. Heb je de situatie in jou wijk zien evolueren sinds de val van het regime? Tijdens de val waren er niet echt veel verschillen, later vernamen we van mensen die elkaar doodden en ook van dat de Amerikanen werden aangevallen en dan zagen we dat alle problemen ontstonden: mensen werden bedreigd gedood (...) Maar onmiddellijk na de val was het gevaarlijk? Nee zeker niet in het begin was het er nog rustig. Wanneer is het gevaarlijk geworden? Ongeveer twee jaar na de val (...) Het ergste incident in Dora, kan je je dat herinneren? Ik werkte heel de dag, ik hoorde het altijd later van mijn familie maar overdag was ik altijd bezig met werken. Maar je moet het toch vernomen hebben? In Husseinia accident: mss vonden ze daar 8 à 10 onthoofde lichamen, Husseinia was wanneer? Ik denk in maart april 2005 (...)”* Alle

problemen en incidenten die verzoeker tijdens dit gehoor vermeld zijn zeer algemeen weergegeven en hebben betrekking op 2004 en 2005, met één uitzondering waarover verzoeker vaag blijft. Voor zover verzoeker verwijst naar zijn coherente verklaringen met betrekking tot de benzine wijst de Raad erop dat de problemen van benzine niet alleen ontstonden na de val van het regime maar ook reeds onder Saddam problematisch waren zoals verzoeker zelf aangeeft in zijn verklaringen (12/02/2008 p. 5). In zijn verklaringen van 22 maart 2008 leest de Raad het volgende : *“Geef mij eens een aantal incidenten die zich in 2007 hebben afgespeeld? KV denkt lang na – Toen ik daar was dat er een Amerikaanse tank over een auto gereden is dat het gezin in de auto hierbij was omgekomen, dat was op de snelweg Beya, richting vliegveld. Is een bekend incident ook op tv te zien geweest - Wanneer? Weet niet juist, maar was wel in 2007. Een ander incident ook in 2007 was dat er een restaurant in Qarada tot ontploffing was gebracht. Er zijn nog veel anderen. Als u er nog anderen weet die bekend zijn geweest, ga dan uw gang want u moet mij overtuigen dat u nog recent in Bagdad heeft gezeten? Probleem is dat er dagelijks aanslagen zijn, en dat dus niet alles aan bod komt in de media. (...)”* De Raad is van oordeel dat van iemand die beweert in Bagdad te hebben gewoond tot april 2007 kan verwacht worden dat hij een coherent en precies relaas kan geven over de problematische situatie, wat in casu niet het geval is. Het feit dat verzoeker als chauffeur kennis heeft van de nummerplaten en het nieuwe beleid over de nummerplaten en de prijs kent van een aantal producten wijzigt niets aan de vaststelling dat verzoeker heel vaag en algemeen blijft over de actuele situatie in Bagdad.

7. Met betrekking tot de documenten die verzoekster indient stelt Raad vast dat zij een kopie neerlegt van haar identiteitskaart, een origineel nationaliteitsbewijs en een origineel diploma afgeleverd door het ministerie van hoger onderwijs van Al-Qadisiya van 16 augustus 2005. Met betrekking tot de kopie van de identiteitskaart wijst de Raad er nogmaals op dat aan kopieën geen bewijswaarde kan worden toegekend. De Raad merkt verder op dat het “origineel nationaliteitsbewijs” geen vermelding bevat van de houder, een andere geboortedatum bevat dan deze opgegeven door verzoekster en geen adres vermeldt van de houder zodat verzoekster niet in het minst aantoonde dat dit haar nationaliteitsbewijs is. Uit het origineel diploma kan, voor zover dit een echt document is dat betrekking heeft op verzoekster, slechts worden afgeleid dat zij in het schooljaar 2004/2005 avondonderwijs volgde en slaagde op 21 juli 2005. In tegenstelling tot wat beweert wordt in het verzoekschrift maakt verzoekster het niet aannemelijk dat zijn in Bagdad heeft gewoond samen met haar echtgenoot van september 2005 tot april 2007. Immers in het gehoorverslag van 12 februari 2008 en 22 maart 2008 stelt verzoekster met betrekking tot haar kennis van Bagdad het volgende: *“ken je de naburige wijken? Ik ging niet veel uit dus ik kan het je niet zeggen (p. 2; 12/02/2008) (...) De weg van en naar Hella kan u die eens situeren tov uw wijk? Dat weet ik niet. Kan u mij overtuigen dat u twee jaar in die wijk heeft gewoond? Hoe moet ik dit doen, soms bleef ik er één week soms één maand en dan naar mijn familie. Ik ken Bagdad helemaal niet goed. U bent hoogopgeleid u heeft er twee jaar gewoond, u gaat mij toch niet zeggen dat u daar niets meer over kan zeggen? Eigenlijk behoorden we tot sada (de mensen van sada daarvoor is het heel moeilijk om ze buiten te laten), af en toe werd ik meegenomen naar Kadem en ook naar de markt in Kadem. Dat was de enige bestemming waarnaar ik naar buiten ben gegaan. (...)”* Verzoeksters beweringen zijn zo vaag dat daaruit niet kan worden afgeleid dat zij gedurende twee jaar in Bagdad verbleef. Overigens zijn haar verklaringen dat zij behoort tot de “sada” en het daardoor moeilijk is om buiten te komen volledig in tegenstrijd met de vaststelling dat verzoekster hoog opgeleid is en nog in 2004/2005 naar de avonduniversiteit ging.
8. Verder stelt zij tijdens het gehoor: *“In die twee jaar dat u daar heeft gewoond, kan u mij eens een aantal voorbeelden geven van incidenten die u in uw buurt heeft*

meegemaakt? Twee incidenten die in mijn geheugen staan de bakker op een dag hoorden we schietpartij en man zei dat de bakker was vermoord; een ander incident was dat er een huis was dat ook beschoten werd met mortiers; eentje dat ik in onze wijk herinner was een ontploffing in de mechanicistraat dat is op TV getoond. Wanneer was dat laatste? Datum weet ik niet, maar ik denk ergens in 2006; een ander incident hebben ze ook op tv gezien was een aanslag op een controlepost van de Amerikanen. Waar was dit? Niet de eerste controlepost als je Dora binnenkomt, maar de volgende. Wanneer was dit? Dat weet ik echt niet meer. U heeft ook in 2007 daar nog gezeten weet u ook nog incidenten van 2007? Dagelijks kijken we naar tv en er is alleen maar nieuws over ontploffingen in de stad zoals in Karada. Maar concreet in uw wijk in Dora, iets dat u zich herinnert? Eén nacht in 2007 was er een heftig gevecht zo heftig dat de Amerikanen een soort van verlichtingskanon hebben afgeschoten om het hele gebied te verlichten dat herinner ik me nog (p.3 22/03/2008(...))" Verzoekers kunnen hierover bezwaarlijk stellen in het verzoekschrift dat verzoekster een aantal incidenten in de buurt van Dora op gedetailleerde wijze kan toelichten. Niet alleen kan verzoekster geen enkel incident correct situeren in de tijd, bovendien is de weergave van de incidenten vaag en algemeen.

9. Tot slot verklaart verzoekster met betrekking tot de voedselprijzen: *"rijst beste kwaliteit: tussen de 600 en 750 dinar, maar schommelde dus erg; tomaten: 350-450 per kilo maar soms ook 250 dinar. Fruit? appels: tussen 500 en 2000 dinar per kilo- Larange: tussen limoen en appelsien: 250 of 300 per kilo. Voor de voedselrantsoenering waarvoor ging u daar naar toe? Meestal kreeg ik het van de familie, mijn man ging het afhalen, maar ik weet niet waar het precies was, maar ik nam ook altijd voedsel mee vanuit Diwaniya vanuit het ouderlijk huis, want zij kregen mijn deel nog. Bovendien was het daar ook goedkoper omdat daar boeren waren en soms ook zeep of waspoeder (was daar van betere kwaliteit)".* Niet alleen ontwijkt verzoekster ook hier weer de vraag in verband met de voedselrantsoenering ook zijn de prijzen nogal verschillend van deze opgegeven door haar echtgenoot (één zak rijst 25 kilo tussen 15.000 en 17.000). Het is bovendien bevreemdend dat, rekening houdende met de beperkte levensmiddelen die er zijn in Bagdad, verzoekster de prijs opgeeft van de "beste kwaliteit rijst" en niet, zoals gebruikelijk, de prijs opgeeft van 1 zak rijst.
10. Uit de gehoren van verzoekster blijkt dat haar kennis van Bagdad ondermaats is voor iemand die beweert daar twee jaren te hebben gewoond. Bovendien dient te worden opgemerkt dat haar verklaringen over de stad en de wijk Dora, vaag ontwijkend en incoherent zijn. Verzoekster gaf weliswaar enkele prijzen op van een aantal artikelen (rijst, tomaten, fruit) doch in dit verband stelt de Raad vast dat verzoekster, gevraagd naar de voedselrantsoenering, een ontwijkend antwoord geeft (p. 5).
11. Dat Bagdad al sedert enige jaren het centrum is van sektarisch geweld, waar gewapende religieuze groepen pogingen ondernemen om territoriale controle te verwerven door intimidaties (dreigbrieven, vernieling van woningen, kidnapping) en moord en burgers dwingen de gemengde buurten, waaronder Dora, te verlaten naar delen van de stad die onder controle zijn van hun eigen etnische groep is algemeen geweten. Het is dan ook onbegrijpelijk dat verzoekers zo weinig concrete aanwijzingen kunnen geven van de terreur die ook in hun beweerde buurt Dora al enige tijd aan de gang is, met name de wijze waarop dit gebeurde, eventuele burens die gedwongen de wijk dienden te verlaten, de situatie van de sjiitische gemeenschap die er woonde, en de situatie van de christelijke gemeenschap die er woonde. Verzoekers beperken zich tot hetgeen ze gezien hebben op de televisie, algemene en vage verwijzingen naar aanslagen, verwijzingen naar andere delen van Bagdad. De Raad besluit dan ook dat, zo verzoeker aannemelijk maakt dat hij Bagdad kent zijn kennis van de actuele situatie in Dora of de situatie van Dora in 2005/2007 zo algemeen is dat hij niet aannemelijk

maakt daar verbleven te hebben tot april 2007. De Raad besluit wat betreft verzoekster dat zij niet aannemelijk heeft gemaakt ooit in Bagdad te hebben gewoond. De Raad is van oordeel dat verzoekers geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die alsnog een ander licht kunnen werpen op deze beoordeling. Vermits verzoekers hun verblijf in Dora tussen september 2005 (huwelijk) en april 2007 (vertrek) niet aannemelijk hebben gemaakt is hun relaas, met name de ontvoering van verzoeker, het betalen van het losgeld en de eis om het resterende losgeld te betalen, ongeloofwaardig.

12. Verder kan nog gewezen worden op de vaststelling dat verzoekers hun reisweg niet aantonen terwijl zij verklaarden legaal te hebben gereisd vanuit Damascus via Jordanië (Air Jordania) naar Istanbul. Indien zij met een legaal Irakees paspoort reisden naar Turkije moeten verzoekers derhalve in het bezit zijn geweest van een visum voor Turkije. Verzoekers leggen geen enkel begin van bewijs voor van hun reisweg en tonen derhalve niet aan wanneer zij hun land van herkomst hebben verlaten of wanneer zij in België aankwamen. Het feit dat de smokkelaar hun documenten bij zich hield ontslaat verzoekers niet van de plicht om de nodige medewerking te verlenen aan de asielinstanties bij het onderzoek naar de asielaanvraag en alle nodige informatie die van belang is voor de beoordeling van de asielaanvraag te vermelden. De Raad wijst er overigens op dat verzoekers niet aantonen dat zij illegaal hebben gereisd van Turkije naar Brussel. Gelet op bovenstaande vaststellingen komen verzoekers niet in aanmerking voor de toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.
13. Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire bescherming wijst de Raad er nogmaals op dat de situatie in Irak, en met name in Bagdad, precair is en dat daar zonder enige twijfel een situatie is zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c). Echter in casu kan de Raad enkel vaststellen dat verzoeker zijn identiteit en zijn nationaliteit niet aantoon, al is het aannemelijk dat hij in Bagdad heeft gewoond en dat verzoeksters bewijs van identiteit niet verder reikt dan een diploma, dat bezwaarlijk als een officieel document kan worden beschouwd, een kopie van een identiteitskaart en een nationaliteitsdocument zonder naam, zodat ook haar identiteit en nationaliteit niet worden bewezen. Bovendien is de Raad van oordeel dat verzoekster nooit in Bagdad heeft gewoond, gelet op het gebrek aan kennis over deze stad. Derhalve kan ook niet vastgesteld worden dat de voorgelegde originele huwelijksakte betrekking heeft op verzoekers.
14. De aanvrager van de subsidiaire bescherming, met name wat betreft de vraag of hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet zou lopen, kan niet volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst maar moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken, ook al is daartoe geen bewijs van een individuele bedreiging vereist. Met een ongeloofwaardig relaas en vage en ongeloofwaardige verklaringen en zonder bewijs van de voorgehouden identiteit, nationaliteit en afkomst, maken verzoekers zelf het bewijs van dergelijk verband onmogelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 augustus 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.